

I mine arme – et værdigt farvel til menneskets bedste ven

Af Anette Gramstrup, udviklingskonsulent

I CFD arbejder vi altid med et stort fagligt engagement i borgernes hverdag med alt, hvad det indebærer. Det er grundstenen i vores socialpædagogiske arbejde. Når det kommer til tab af noget eller nogen, som man har kært, gør vi meget ud af at lade beboerne i vores botilbud gennemleve tabet med nærvær, tid og respekt. Det fortæller socialpædagog Rebecka Lundkvist Zanchetta om her.

Da det var tid at sige farvel til Charlotte og Jens Peters 14 år gamle hund Mama, kom dyrlægen hjem til Charlotte i Hus 28. Charlotte og Jens Peter var med hele vejen og havde bestemt forløbet.

Jens Peter er hos dyrlæge med Mama, som ikke har det godt, men forstår ikke dyrlægens besked. Charlotte beder mig oversætte til tegnsprog via FaceTime. Det er desværre en sørgelig besked, da Mama har kræft og må gå til de evige jagtmarker. Jeg formidler det og taler bagefter med dyrlægen for at finde ud af, hvor lang tid vi har til at planlægge det i.

Det er vigtigt, at Charlotte og Jens Peter forstår budskabet og har tid til at tage de nødvendige beslutninger. Vi får en uge af dyrlægen. Charlotte og Jens Peter er gift og har i fællesskab købt Mama som hvalp. Da Charlotte fik brug for hjælp og støtte flyttede hun ind i Hus 28 i Boligerne Oktobervej i CFD. Jens Peter bor stadig i lejligheden med pædagogisk støtte fra CFD Glostrup.

Forarbejde

For at inddrage og støtte Charlotte og Jens Peter bedst muligt, går jeg i gang med at indsamle viden og erfaringer. Jeg taler med en kollega, der fortæller, at nogle dyrlæger kommer hjem

privat og foretager aflivning. Det gør denne dyrlæge også. På nettet undersøger jeg, hvordan det foregår i praksis, og hvilke muligheder der er efterfølgende med kremering.

Information

Alt det fortæller jeg til Charlotte og Jens Peter. Mama vil få fred ved at få to stik. Bagefter er der flere løsninger. Charlotte og Jens Peter beslutter, hun skal kremeres, og i fællesskab finder vi ud, hvordan urnen skal se ud. Mamas yndlingskurv, der står i Charlottes hjem, skal også med i kremeringen. Charlotte og Jens Peter ønsker urnen skal være et minde, så de kan kigge på den og mindes Mama.

Tryghed

Vi skriver et fælles brev til dyrlægen, og inviterer hende hjem til Charlotte for at give Mama fred. Charlotte sidder i elektrisk kørestol, og hos dyrlægen er der trapper – det er ikke en god kombination. Det giver også tryghed for både Mama, Charlotte og Jens Peter, at det foregår i kendte og rolige omgivelser. Og som socialpædagoger har vi bedre mulighed for at støtte og medvirke til, at det bliver en så god oplevelse som muligt.

Sorg

Vi taler om, at det er ok at blive ked af det og vise følelser. Jeg forklarer, at Mama har en flot alder, og de har passet godt på hende, så ingen kan gøre for, at hun er syg. Jeg ved fra et internt kursus om krise og sorg i CFD, at det både er vigtigt at være med i beslutningerne, men også at give rum og plads til sorgen. Vi snakker om dengang en anden beboer i huset døde.

Der blev alle kede af det, også socialpædagogerne, så det kan også ske denne gang. Til sidst ender vi med at tale om, at det er muligt at blive glad igen efter en sorg.

Vi aftaler, at der er to socialpædagoger med, når Mama skal have fred, på den måde kan vi støtte og trøste. Jens Peter vælger at tage en ven med.

Da dagen kommer

Charlotte sidder med Mama i armene og siger et sidste farvel. Vi tager billeder for at dokumentere og holde øjeblikket fast for eftertiden og som Charlottes og Jens Peters minde. Herefter kommer Mama over til Jens Peter, og dyrlægen giver Mama den første sprøjte. Den sidste sprøjte får Mama i sin yndlingskurv og sover stiller ind. Der er fred og ro, men Charlotte og Jens Peter bliver rigtig berørte og får tid til at være i situationen.

Da Charlotte spørger, om de må følge Mama ud til dyrlægens bil, går vi alle med. Jens Peter

går forrest og bærer Mama i sine arme, og det bliver tid til det allersidste farvel.

Mindebord

I Hus 28 har vi en mindekasse med en hvid dug, et stearinlys, lysestage og tændstikker. Der er også en fotoramme i kassen. Vi aftaler at sætte mindebordet op hos Charlotte, og vi printer billedet af Charlotte og Mama ud og sætter i rammen. Det er godt at mindes ved dette bord, og det gør det lettere at tale om, hvad der er sket

De næste dage

Charlotte og Jens Peter holder fri resten af ugen og bearbejder oplevelsen. Charlotte fortæller, at hun er glad for, at det kom til at foregå hjemme hos hende i trygge omgivelser.

I fællesskab har de fundet en plads til urnen i Charlottes hjem, når den ankommer. Måske kan den senere komme hjem til Jens Peter.

Hus 28 er en del af boligerne Oktobervej i Søborg. Det er et døgntilbud målrettet personer, der er døve med en række yderligere funktionsnedsættelser, og her får de socialpædagogisk bistand og støtte i et miljø, der tager hensyn til deres særlige kommunikationsbehov.

Charlotte bor i Hus 28.

Jens Peter bor i egen bolig og får pædagogisk støtte fra CFD Glostrup, der er et støttecenter med tilbud til døve, døvblinde eller mennesker med et betydeligt høretab, der har brug for pædagogisk støtte i eget hjem.